

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2549

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติตำบลแหใต้
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
.....

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุม และการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแหใต้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535 จึงให้มีข้อบัญญัติตำบลแหใต้ ว่าด้วยเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 18 มาตรา 20 ได้กำหนดให้ท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลแหใต้ จึงเป็นสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลแหใต้ขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535 และเหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน อีกทั้งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความ สะอาด การจัดระเบียบในการเก็บขน การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์การห้ามถ่าย เท จิ่สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน ใต้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะของการใช้อาคาร สถานที่ หรือเคหะสถานนั้น ๆ ด้วย

ข้อบัญญัติตำบลแห่ใต้
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. 2549

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติตำบลแห่ใต้ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขึ้นไว้

ข้อ 1

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกอบกับมาตรา 18 มาตรา 20 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ จึงตราข้อบัญญัติตำบลขึ้นไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ และโดยอนุมัติของนายอำเภอโกสัมพสัย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติตำบลนี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติตำบลแห่ใต้ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2549"

ข้อ 2 ข้อบัญญัติตำบลนี้ ให้รับบังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติตำบลนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติตำบลนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัติตำบลนี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า หัวหน้าสถานีอนามัยประจำตำบลแห่ใต้ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และตามข้อบัญญัติตำบลนี้

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งสกปรก หรือมีกลิ่นเหม็น

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ขยะพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เช่น ถนน ตลาด รอย แม่น้ำ คูคลอง หนอง บึง เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้ง หรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และใช้เป็นที่ยกสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถานของตน

ข้อ 7 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิดสำหรับกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค หรือที่เก็บมูลฝอยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรบกวนมาข้างนอกได้ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 8 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลมูลฝอยลงในที่รองรับมูลฝอยเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลมูลฝอยไปเท-ทิ้งในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 10 ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน ต้องรักษาอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถานของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือทิ้งไว้ซึ่งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่ทำการกำจัด ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่ได้ปิดประกาศแล้ว ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เป็นผู้ทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยจากอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ

ข้อ 12 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการรับจ้างเก็บขนมูลฝอยจากอาคาร สถานที่หรือเคหะสถาน ซึ่งอยู่ในเขตเก็บขนมูลฝอย ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศแล้วตามความในข้อ 11 เว้นแต่ได้รับอนุญาตให้จัดทำและอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 13 ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลตามข้อ 11 และผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือเคหะสถาน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดมูลฝอยตามข้อ 11 ต้องกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยอาจเผา ผึ่ง หรือโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 14 ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น ทำการขน คู้เย็บ หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับมูลฝอย รถขนมูลฝอย หรือสถานที่เทมูลฝอยใดๆ ของท้องถิ่น

ข้อ 15 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งนี้ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับ
ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 16 ใบอนุญาตให้ทำการเก็บขนมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลฉบับหนึ่งให้มีอายุ 1 ปี นับแต่วันที่ออก
ใบอนุญาต

ข้อ 17 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 18 ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งนี้ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบล
และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2549

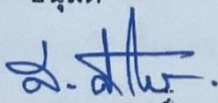
(ลงชื่อ)

(นายแสงดาว ศิริโยธา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งนี้

อนุมัติ

(ลงชื่อ)

(นายเลวี ศรีหะไตร)

นายอำเภอโกสุมพิสัย

ลำดับที่	บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม	ค่าธรรมเนียม (บาท)
1	<u>อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย</u>	
1.1	ก. ค่าเก็บและขนอุจจาระ หรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ	
	(1) เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ	250
	(2) เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	150
	(3) เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับหนึ่งลูกบาศก์เมตร	
1.2	ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	
	(1) วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ	10
	(2) วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร เดือนละ	20
	(3) วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร เดือนละ	30
	(4) วันหนึ่งเกิน 60 ลิตร แต่ไม่เกิน 80 ลิตร เดือนละ	50
	(5) วันหนึ่งเกิน 80 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	60
	(6) วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร เดือนละ	100
	(7) วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร เดือนละ	150
	(8) วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร เดือนละ	200
	(9) วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร เดือนละ	300
	ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน 500 ลิตร ขึ้นไป	
	(1) วันหนึ่งไม่เกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร เดือนละ	2,000
	(2) วันหนึ่งเกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	2,000
2	ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่งๆ	
	(1) ไม่เกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร - - ครั้งละ	150
	(2) เกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	150
2	<u>อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต</u>	
2.1	<u>ใบอนุญาตดำเนินการกิจการ</u>	
	ก. รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000
	ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000

คู่มือการปฏิบัติงานการจัดการขยะมูลฝอย

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้

อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล อาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ และ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเก็บ ขน และการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะเพื่อประโยชน์ใน การรักษาความสะอาด การจัดระเบียบในการจัดเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อให้สามารถบังคับให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายอย่างเคร่งครัด เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน องค์การ บริหารส่วนตำบลปริก จึงจำเป็นต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขึ้นมา

(นางสาวสายหยุด สีหาบัว)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแพไค้

คู่มือการปฏิบัติงานการจัดการขยะ

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

บทนำ

ปัญหาขยะมูลฝอยในชุมชนของประเทศไทย นับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านานไม่ว่าจะเป็นปริมาณการผลิตขยะที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจากสถานการณ์ขยะมูลฝอยในปี 2565 มีปริมาณขยะมูลฝอย ถึง 25.70 ล้านตัน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพียง 7.2 ล้านตันที่เหลือเป็นการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้เพียง 5.1 ล้านตัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชน โดยขยะชุมชนที่เกิดขึ้นสามารถจำแนกตามองค์ประกอบได้ 4 ประเภท ได้แก่ ขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล ขยะอันตราย และขยะทั่วไป โดยขยะแต่ละประเภทจะต้องได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม โดยมีขั้นตอนวิธีด าเนินการ อันประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน ภายใต้หลักการ การลดปริมาณขยะและการใช้ซ้ำ (Reduce and Reuse) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycling) การผลิตพลังงาน (Energy Recovery) และการกำจัดขั้นตอนสุดท้าย (Final Disposal)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำบำรุงรักษา และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ซึ่งต่อมาได้มีการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะจากส่วนราชการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการมากยิ่งขึ้น โดยยึดหลักการว่า “ประชาชนจะต้องได้รับการบริการสาธารณะที่ดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อผู้ให้บริการให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาสังคม และชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมด าเนินงานและติดตามตรวจสอบ”

การขยายตัวของชุมชนและการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลายพื้นที่ได้ประสบปัญหาไม่สามารถจัดหาสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการที่เหมาะสม และเกิดความขัดแย้งในการดำเนินการปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจำเป็นจะต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปัญหาขยายตัวและรุนแรงยิ่งขึ้น เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และ มาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาพาบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล อาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเก็บ ขนและการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุชลักษณะเพื่อ

ระโยชน์ในการรักษาความสะอาด การจัดระเบียบในการจัดเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อให้สามารถ
บังคับให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายอย่างเคร่งครัด เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคม
ปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลปรักจึงจำเป็นต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
ขึ้นมา

วัตถุประสงค์ของการจัดทำ

1. เพื่อให้งานจัดเก็บและจัดการขยะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนร่วมกันบริหารการจัดเก็บและจัดการขยะโดยขยะที่เกิดขึ้นใน
ชีวิตประจำวันภายในหมู่บ้าน
3. เพื่อเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น
4. เพื่อบริหารจัดการขยะให้เกิดประโยชน์สูงสุด

หน้าที่ความรับผิดชอบ

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตของการบริการจัดเก็บ

จัดเก็บและจัดการขยะที่เกิดขึ้น ภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ ซึ่งใช้
ระบบการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้ ซึ่งใช้ระบบผู้ทิ้งเป็นผู้คัดแยกขยะตามประเภทเอง โดย
แบ่งขยะออกเป็น 4 ประเภท ขยะทั่วไป, ขยะรีไซเคิล, ขยะเปียก, ขยะอันตราย, และขยะติดเชื้อและวิธีการจัดเก็บ
ขยะ จะจัดเก็บขยะที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน ตามแผนการปฏิบัติงานประจำสัปดาห์

แนวทางการจัดการขยะ

แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยมีแนวคิดหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพและให้เกิดการบูรณาการของการ
จัดการขยะมูลฝอยเนื่องจากการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบันเป็นไปในลักษณะรูปแบบต่างกันและต่างคนต่าง
ทำ ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนงบประมาณ ท้องถิ่นไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียม และขาดผู้ควบคุมดูแล
ระบบที่มีความรู้ความชำนาญ เฉพาะด้าน จึงเกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและนำมาซึ่งเหตุเดือดร้อน
รำคาญ และการร้องเรียน ดังนั้นการเพิ่มประสิทธิภาพและให้เกิดการบูรณาการของการจัดการขยะมูลฝอย จะ
มุ่งเน้นให้มีการนำขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและลดปริมาณขยะมูลฝอยที่
ต้องนำไปบำบัดและกำจัดให้น้อยที่สุดพร้อมทั้งให้มีศูนย์จัดการขยะมูลฝอย (รวมถึงของเสียอันตรายจากชุมชน
และมูลฝอยติดเชื้อ) โดยมุ่งเน้นการรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(Cluster) มีการเลือกใช้เทคโนโลยี
ที่เหมาะสมหรือเทคโนโลยีที่เป็นทางเลือกมาตรฐานในการสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เน้นการแปรรูปขยะ
มูลฝอยให้เป็นพลังงานโดยคำนึงถึงปริมาณขยะมูลฝอย และเป็นการสร้างจิตสำนึกการคัดแยกขยะมูลฝอย โดยมี
แนวทางการดำเนินงานดังนี้

3.1 กำหนดให้ทุกครัวเรือนมีการคัดแยกขยะมูลฝอย ได้แก่ ขยะรีไซเคิล

ขยะมูลฝอย อินทรีย์ ของเสียอันตรายจากชุมชน และขยะอื่นๆ โดยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจัดให้มีระบบคัด

แยกและรวบรวมขยะมูลฝอยแบบแยกประเภท และ สนับสนุนให้ทุกชุมชนมีการใช้สินค้าที่มีส่วนประกอบจากวัสดุรีไซเคิลและวัสดุ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐจะเป็นหน่วยงานตัวอย่าง

3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีธุรกิจรับซื้อขยะรีไซเคิลที่คัดแยกจากแต่ละครัวเรือน และส่งต่อไปยังโรงงานแปรรูปกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่

3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำขยะมูลฝอยอินทรีย์ไปทำปุ๋ยหรือนำไปแปรรูปเป็นพลังงานเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าโดยหน่วยงานของรัฐสนับสนุน การนำปุ๋ยอินทรีย์ที่ได้จากขยะมูลฝอยไปใช้

3.4 สนับสนุนให้มีการนำขยะมูลฝอยที่เหลือจากการคัดแยกจากการนำไปใช้ประโยชน์แล้ว นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับผลิตกระแสไฟฟ้าใช้ในระบบบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอยหรือระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินระบบหรือส่งขายให้การไฟฟ้าต่อไป

3.5 จัดให้มีระบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่คัดแยกได้จากแต่ละครัวเรือน และนำไปบำบัดและกำจัดอย่างถูกต้องยังสถานที่กำจัดที่มีอยู่แล้วหรือสร้างขึ้นใหม่ หรือส่งกำจัดกับเอกชน

3.6 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(Cluster) เพื่อสร้างศูนย์จัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสานโดยเน้นการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ในรูปของปุ๋ย และการผลิตพลังงานทดแทนหรือเทคโนโลยีอื่นที่เหมาะสม ทั้งนี้ การรวมกลุ่มอาจแบ่งเป็นออกเป็น 6 กลุ่มซึ่งไม่จำเป็นต้องอยู่ในเขตการปกครองเดียวกัน โดยพิจารณาจากปริมาณขยะมูลฝอย ระยะทางการขนส่งและเทคโนโลยีที่ใช้ ซึ่งในระยะแรกอาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ได้รับการออกแบบและก่อสร้างตามหลักวิชาการอยู่แล้วดำเนินการปรับปรุงระบบฯ ให้สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณขยะมูลฝอยจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียงได้เพิ่มขึ้น

3.7 ให้มีการจัดหา วิจัย พัฒนา เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุดที่เหมาะสมกับปริมาณและลักษณะมูลฝอย การลงทุน การดำเนินการและบำรุงรักษาความคุ้มค่าในการผลิตพลังงาน และ ความสามารถในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับแต่ละกลุ่มพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังรูป

3.8 ให้มีการออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อ

หลักเกณฑ์ มาตรฐาน ภาระรองรับขยะมูลฝอย

ภาระรองรับขยะมูลฝอย

1.ถึงขยะ เพื่อให้การจัดเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และลดการปนเปื้อนของขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่จะต้องมีการตั้งจุดรวบรวมขยะมูลฝอย (Station) และให้มีการแบ่งแยกประเภทของถังรองรับขยะมูลฝอย ตามสีต่างๆ ดังนี้

สีเขียวรองรับขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็วสามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น ผัก
ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้

สีเหลือง รองรับขยะที่สามารถนำมารีไซเคิลหรือขายได้ เช่น แก้วกระดาษ พลาสติก
โลหะ

สีเทาฟ้าสีส้ม รองรับขยะอันตรายชุมชน เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย
กระป๋องสีเปรี้ยว กระป๋องยา ข่าแมลงภาชนะบรรจุสารอันตรายต่างๆ21

สีฟ้า รองรับขยะย่อยสลายไม่ได้ ไม่เป็นพิษ และไม่คุ้มค่าการรีไซเคิล เช่น พลาสติก
ห่อลูกอม ขอบะหมี่สำเร็จรูป ถุงพลาสติก โฟมและฟอยล์ที่เปื้อนอาหาร

ในกรณีที่สถานที่ที่มีพื้นที่จำกัดในการจัดวางภาชนะรองรับขยะมูลฝอยและมีจำนวนคน
ที่ค่อนข้างมากในบริเวณพื้นที่นั้น เช่น ศูนย์การประชุมสนามบิน ควรมีถังที่สามารถรองรับขยะมูลฝอยได้ทั้ง 4
ประเภทในถังเดียวกัน โดยแบ่งพื้นที่ของถังขยะมูลฝอย ออกเป็น 4 ช่อง และตัวถังรองรับขยะมูลฝอยทำด้วยส
แตนเลส มีฝาปิดแยกเป็น 4 สี ในแต่ละช่องตามประเภทของขยะมูลฝอยที่รองรับ ตามสีดังกล่าวข้างต้นสำหรับ
สถานที่บางแห่งควรมีถังคอนเทนเนอร์ขนาดใหญ่ตั้งไว้สำหรับให้ประชาชนทิ้งขยะมูลฝอยแยกประเภทด้วย

2) ถังขยะ สำหรับคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนและจะต้องมีการคัดแยกรวบรวมใส่ถุง ขยะ
มูลฝอยสีต่างๆ ดังต่อไปนี้ถังสีเขียว รวบรวมขยะมูลฝอยที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็วสามารถนำมาหมักทำปุ๋ย
ได้ เช่น ผัก ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ถังสีเหลืองรวบรวมขยะมูลฝอยที่สามารถนำมารีไซเคิลหรือขายได้ เช่น แก้ว
กระดาษ พลาสติก โลหะ อลูมิเนียม ถังสีแดง รวบรวมขยะมูลฝอยที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เช่น
หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย กระป๋องสีเปรี้ยวกระป๋องยา ข่าแมลง ภาชนะบรรจุสารอันตรายต่างๆ
ถังสีฟ้า รวบรวมขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายไม่ได้ ไม่เป็นพิษ และไม่คุ้มค่า การรีไซเคิล เช่น พลาสติกห่อลูกอม ขอบ
ะหมี่สำเร็จรูป ถุงพลาสติกโฟม และฟอยล์ที่เปื้อนอาหาร

แนวทางในการจัดการของเสียอันตรายชุมชน

การจัดการของเสียอันตรายชุมชนในที่นี้เป็นรูปแบบที่เน้นการก่อสร้างหรือจัดให้มีสถานที่เก็บ
กักของเสียอันตรายใน 2 ระดับ คือในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระดับศูนย์เก็บกักของเสียอันตราย
ชุมชนในระดับจังหวัด โดยมีรูปแบบการดำเนินงานดังนี้

(1) การให้ความรู้กับประชาชนในชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องรับผิดชอบใน
การอบรมให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนทุกชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบ ในขอบเขตด้านประเภทของเสีย
อันตรายชุมชนผลกระทบของของเสียอันตรายชุมชนต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของ
ประชาชน วิธีการแยกทิ้งในชุมชน จุดแยกทิ้งในชุมชน ความถี่ในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน และ
การกำจัดของเสียอันตรายชุมชนตลอดจนรูปแบบการจัดการของเสียอันตรายชุมชนในภาพรวมของจังหวัด

(2) การกำหนดจุดแยกทิ้งและจัดหาภาชนะบรรจุ มีการจัดหาภาชนะบรรจุของเสียอันตรายชุมชน เช่น ถังพลาสติกผลิตจากโพลีเอทิลีน (PE) หรือผลิตจากพลาสติกใช้แล้ว ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยน้ำหนัก หรือภาชนะบรรจุที่เป็นถังขยะทั่วไปที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี แต่ควรทาสีแดงหรือเป็นสีแดง และมีสัญลักษณ์ของเสียอันตรายชุมชน มีปริมาตรความจุรวมกันไม่น้อยกว่า 160 ลิตร เพียงพอกับปริมาณของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นในระยะเวลาอย่างน้อย 3 เดือน นำไปจัดตั้งในบริเวณเหมาะสมในชุมชนสามารถป้องกันเด็กและแคว้นได้

(3) การแยกทิ้งของเสียอันตรายชุมชน เป็นการแยกทิ้งของเสียอันตรายชุมชนจากขยะทั่วไป ขยะอินทรีย์ และขยะรีไซเคิล ในจุดที่กำหนดในชุมชน โดยการทิ้งของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้นในชุมชนลงไปในภาชนะบรรจุเดียวกันทั้งหมด

(4) การรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบในการรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายชุมชนในทุกชุมชนที่เป็นพื้นที่รับผิดชอบประมาณ 3 เดือนต่อครั้ง โดยจัดหารถยนต์ขนส่งเป็นการเฉพาะ หรือประยุกต์ใช้รถยนต์เก็บขนขยะมูลฝอยที่มี โดยจัดหาภาชนะบรรจุของเสียอันตรายมาแทนที่ภาชนะบรรจุที่ยกขึ้นรถยนต์รวบรวมของเสียอันตราย ทั้งนี้ควรมีการบันทึกปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เก็บรวบรวมได้ในภาพรวมของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในแต่ละชุมชนไว้ด้วย

(5) การเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก่อสร้างอาคารหรือโรงเรือนเก็บกักของเสียอันตรายชุมชน เพื่อเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนที่รวบรวมได้จากชุมชน อาคารจัดเก็บของเสียอันตราย ควรก่อสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคง แข็งแรง ทนทาน เป็นอาคารปิดเพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของเสียอันตรายจากชุมชนสู่ภายนอกอาคาร ก่อสร้างในบริเวณที่ตั้งอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นการดี ทั้งนี้อาคารหรือโรงเรือนเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนควรสามารถเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนได้อย่างน้อยประมาณ 1 ปี

(6) การขนส่งของเสียอันตรายชุมชนไปยังศูนย์เก็บกักระดับจังหวัด เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งดำเนินการเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนได้ในปริมาณหนึ่งที่มีความเหมาะสมหรือระยะเวลาไม่เกิน 180 วัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวต้องรับผิดชอบในการขนส่งของเสียอันตรายชุมชนไปยังศูนย์เก็บกักของเสียอันตรายระดับจังหวัด (จังหวัดละ 1 แห่ง) โดยจัดหารถยนต์ขนส่งเป็นการเฉพาะหรือประยุกต์ใช้รถยนต์เก็บขนขยะมูลฝอยที่มีตามความเหมาะสม พร้อมบันทึกปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่ขนส่งมาจากแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

(7) การเก็บกักของเสียอันตรายชุมชน ณ ศูนย์เก็บกักของเสียอันตรายชุมชน เป็นการเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนในระดับจังหวัด หรือการเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งใน จังหวัดควรมอบหมายให้เป็นบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการก่อสร้างศูนย์เก็บกักของเสียอันตรายชุมชน ซึ่งอาคารจัดเก็บของเสียอันตรายชุมชน ควรก่อสร้างด้วยวัสดุที่มั่นคง แข็งแรง ทนทาน เป็นอาคารปิดเพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของเสียอันตรายจากชุมชนสู่ภายนอกอาคารก่อสร้างในบริเวณที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ทั้งนี้อาคารหรือโรงเรือนศูนย์เก็บกักของเสียอันตรายชุมชน ควร

สามารถเก็บกักของเสียอันตรายชุมชนได้อย่างน้อยประมาณ 2 ปีตลอดจนรับผิดชอบในการดูแลและบำรุงรักษา
ศูนย์เก็บกักของเสียอันตรายชุมชนระดับจังหวัดดังกล่าวด้วย

(8) การว่าจ้างเอกชนนำของเสียอันตรายชุมชนไปกำจัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ผู้รับผิดชอบศูนย์เก็บกักของเสียอันตรายชุมชนระดับจังหวัด ต้องรับผิดชอบในการว่าจ้างเอกชนในการนำของ
เสียอันตรายชุมชนไปกำจัดอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสียอันตรายชุมชนอาจให้
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ หรือให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบตามปริมาณ
ของเสียอันตรายที่ตนเองส่งกำจัด

การดำเนินการจัดเก็บขยะ

- (1) จัดเก็บขยะให้หมดทุกวันหรือให้มีปริมาณขยะตกค้างน้อยที่สุด เพื่อป้องกันปัญหาเรื่องกลิ่น
ทัศนียภาพและพาหะนำโรค
- (2) จัดเก็บขยะแยกตามประเภท/ชนิดของขยะที่ได้คัดแยกไว้ เช่น การจัดเก็บขยะรีไซเคิล แยกต่างหาก
จากขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไปและขยะอันตราย
- (3) จัดเก็บขยะอันตรายแยกต่างหากจากขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลายและขยะทั่วไป
- (4) จัดให้มีวันเก็บรวบรวมพิเศษสำหรับขยะรีไซเคิลและขยะอันตรายอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้งต่อ
หมู่บ้าน และห้ามใช้รถเก็บรวบรวมที่มีระบบอัดขยะเก็บรวบรวมขยะอันตราย
- (5) ควบคุมมิให้เกิดการฟุ้งกระจายของขยะและการหกรั่วของน้ำชะขยะในขณะจัดเก็บรวบรวม
- (6) ห้ามมิให้ระบายน้ำเสียที่เกิดจากการล้างหรือทำความสะอาดภาชนะ และสถานที่เก็บกักขยะ ลงสู่
แม่น้ำ แอ่งน้ำ ลำน้ำ คลองระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆ โดยปราศจากการบำบัดจน
ได้ค่าตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทั้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด
- (7) จัดเก็บขยะติดเชื้อตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด
- (8) จัดการขยะอันตรายตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด

การติดตามประเมินผลของการจัดเก็บขยะ

1. หัวหน้าสำนักปลัดจะต้องตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และรายงานผลการปฏิบัติงานปัญหาอุปสรรค
และข้อเสนอแนะ ทุกสัปดาห์ เป็นลายลักษณ์อักษร ตรวจสอบและทำความสะอาดทุกครั้ง วัน/วัน
2. หัวหน้าผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน ตรวจสอบการปฏิบัติงาน
3. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลฯ รวบรวมสรุปผลการปฏิบัติงานการจัดเก็บขยะประจำปี
งบประมาณ รายงานต่อผู้บริหารทราบ

ประโยชน์ของคู่มือ

1. ผู้บริหารและบุคลากรในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปริกได้รับทราบและเข้าถึงกระบวนการปฏิบัติงานการการจัดตั้งปฏิญญาและมูลนิธิ
2. กระบวนการรับเรื่องร้องเรียน และการดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการฝ่าฝืนจริยธรรมการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อกฎหมาย ของพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างทุกประเภทในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปริกมีความชัดเจน เป็นธรรม สามารถตรวจสอบได้

การประชาสัมพันธ์การคัดแยกขยะ เพื่อการลด คัดแยกการใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ใต้

การแยกขยะมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดขยะที่ต้องนำไปกำจัดจริงๆ ให้เหลือน้อยที่สุด เช่น ขยะแห้ง บางชนิดที่สามารถแปรสภาพนำกลับมาใช้ได้ อีก ได้แก่ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติก ขยะเปียกสามารถนำมาหมัก ทำปุ๋ยน้ำชีวภาพ ในคราวที่แล้วเราได้แนะนำ “ถังขยะแต่ละสี มีความหมายอย่างไร” ซึ่งก็มีคนให้ความสนใจ เกี่ยวกับการแยกขยะว่าจะแยกอย่างไร โดยการแยกขยะมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดขยะที่ต้องนำไปกำจัดจริงๆ ให้เหลือน้อยที่สุด เช่น ขยะแห้งบางชนิดที่สามารถแปรสภาพนำกลับมาใช้ได้ อีก ได้แก่ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติก , ขยะเปียกสามารถนำมาหมักปุ๋ยชีวภาพ , ขยะอันตราย เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย กระป๋องฉีดสเปรย์ ต้องมีวิธี กำจัดที่ปลอดภัย

การแยกขยะแบบถูกวิธี.....

คนไทยคัดแยกขยะไม่ถูกวิธี ไร้ระบบคัดแยก เสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพลดของเสียลดโลกร้อน แยกขยะก่อนทิ้ง

ประเภทการแยกขยะ

ขยะย่อยสลายได้ เช่น เศษอาหารและพืชผัก ที่เหลือจากการรับประทานอาหาร สามารถนำไปหมักทำปุ๋ยได้ จากปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมดมีประมาณ ๔๖% ขยะประเภทนี้ใส่ถังสีเขียว // ถังขยะสีเขียว

ขยะรีไซเคิล

หรือ ขยะที่นำไปขายได้ เช่น ขวด แก้วพลาสติก เศษแก้ว กระป๋องน้ำอัดลม กระป๋องน้ำ ผลไม้ ขวดแก้ว เศษกระดาษ กล่องเครื่องดื่ม กระจกพลาสติก ปริมาณขยะมูลฝอย ๔๒% ขยะประเภทนี้ให้แยกใส่ถังสีเหลือง เพื่อ ถูกนำไปรีไซเคิลกลับมาใช้ได้// ถังสีเหลือง

ขยะทั่วไป

เป็นขยะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าในการนำไปรีไซเคิล เช่น พลาสติกใส่อาหาร หลอด ซอง ขนม ของลูก อม ซองบะหมี่ ทิชชู กล่องอาหาร แก้วกระดาษเคลือบสีเครื่องดื่ม มาม่าคัพ จากปริมาณขยะมูลฝอย ทั้งหมด ประมาณ ๙% ขยะประเภทนี้ให้แยกใส่ถังสีน้ำเงิน // ถังขยะฟ้า

ขยะมีพิษ

ที่ต้องเก็บรวบรวมแล้วนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี เช่น กระป๋องยาฆ่าแมลง หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย ซึ่งจากปริมาณ ขยะมูลฝอยทั้งหมด มีอยู่ประมาณ ๓% ขยะประเภทนี้ให้แยกใส่ถังสีแดง // ถังสีแดง

วิธีการลดและจัดการขยะก่อนนำไปทิ้ง

๑. การลดการใช้หรือการลดขยะจากแหล่งที่เกิด โดยพยายามหลีกเลี่ยงหรือลดการเกิดขยะหรือ มลพิษที่เกิดขึ้น เช่น การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก ลดการใช้หลอดดูด โดยการกินน้ำเปล่าจากแก้ว

๒. การนำผลิตภัณฑ์มาใช้ซ้ำ เป็นการนำวัสดุของใช้กลับมาใช้ในรูปแบบเดิมหรือนำมาซ่อมแซมใช้ หรือนำมาใช้ประโยชน์อื่นๆ โดยแบ่งได้เป็น ๒ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ขั้นตอนการผลิตสินค้า พยายามทำให้เกิดเศษวัสดุเสียน้อยที่สุด

๒.๒ ขั้นตอนการนำของมาใช้ซ้ำ เป็นการยืดอายุการใช้งานก่อนจะนำไปทิ้ง เช่น การนำ

ขวดพลาสติกมาบรรจุน้ำ การใช้กระดาษ ๒ หน้า

จัดการขยะ โดยอาศัยหลัก ๕ R คือ

๑. Reduce การลดปริมาณขยะ โดยลดการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีบรรจุภัณฑ์สิ้นเปลือง
๒. Reuse การนำมาใช้ซ้ำ เช่น ขวดแก้ว กล่องกระดาษ กระดาษพิมพ์หน้าหลัง เป็นต้น
๓. Repair การซ่อมแซมแก้ไขสิ่งของต่างๆ ให้สามารถใช้งานต่อได้
๔. Reject การหลีกเลี่ยงใช้สิ่งของที่ก่อให้เกิดมลพิษ
๕. Recycle การแปรรูปและหมุนเวียน นำกลับมาใช้ได้ใหม่ โดยนำไปผ่านกระบวนการผลิตใหม่

กิจกรรมการคัดแยกขยะในชุมชน

ที่ทิ้งขยะองค์การบริหารส่วนตำบลแท้ใต้

ระบบจัดการขยะ

ข้อมูลพื้นฐาน

การจัดการขยะ

แบบสำรวจข้อมูลขยะ (หน้า 1)

แบบสำรวจขยะ (หน้า 2)

ข้อมูลขยะ

ขยะอันตราย (ของ)

แบบสำรวจผลการดำเนินงาน
การจัดการขยะอันตราย

ข้อมูลขยะอันตราย
"ของอันตราย" (ของ)

แบบสำรวจข้อมูล

ข้อมูลการจัดการขยะ

ข้อมูลการใช้งานระบบ

ข้อมูลพื้นฐาน

2567

การสำรวจข้อมูล

แสดงทั้งหมด

ค้นหา

แสดงทั้งหมด

เริ่มต้นใหม่

ลำดับ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

ข้อมูลพื้นฐาน

2567

2567

2567

2567

2567

2567

2567

2567

2567

2567

เดือน

กุมภาพันธ์

สิงหาคม

กรกฎาคม

มิถุนายน

พฤษภาคม

เมษายน

มีนาคม

กุมภาพันธ์

มกราคม

ธันวาคม

จังหวัด

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

มหาสารคาม

จำนวน

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ประเภท

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

ขวด แก้ว

วันที่

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

1 ถึง 10 จาก 12

นำส่งขยะรีไซเคิล โดยจัดตั้งกองทุนธนาคารขยะรีไซเคิลตำบลแห่ใต้ ส่งให้โรงงานคัดแยกขยะ

แบบรายงานภาพถ่ายสมาชิกในครัวเรือนกับถังขยะเปียก ลดโลกร้อน
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไผ่ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ครัวเรือนที่ ๑

- ชื่อ-สกุล นางยุพิน ชินศรี
- ที่อยู่ ๔๑ หมู่ที่ ๖ ต.ห้วยไผ่
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ๒ คน
- วันที่ติดตั้งถังขยะเปียก 20 พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- การใช้งาน/ถังที่ ใช้งานครั้งแรก /ถังที่ ๑
- วันที่บันทึกภาพ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗
- หมายเหตุ เจ้าบ้าน

ครัวเรือนที่ ๒

- ชื่อ-สกุล นางวิจิต ไชยสีหา
- ที่อยู่ 19 หมู่ที่ ๖ ต.ห้วยไผ่
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ๒ คน
- วันที่ติดตั้งถังขยะเปียก 20 พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- การใช้งาน/ถังที่ ใช้งานครั้งแรก /ถังที่ ๑
- วันที่บันทึกภาพ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗
- หมายเหตุ เจ้าบ้าน

ผู้จัดเก็บข้อมูล

นางสาวนันทวัน บัวใหญ่
ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข

ครัวเรือนที่ ๓

- ชื่อ-สกุล นางลำดวน เนืองโพนงาม
- ที่อยู่ 46 หมู่ที่ 8 ต.แห่ใต้
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ๒ คน
- วันที่ติดตั้งถังขยะเปียก 20 พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- การใช้งาน/ถังที่ ใช้งานครั้งแรก /ถังที่ ๑
- วันที่บันทึกภาพ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗
- หมายเหตุ เจ้าบ้าน
-

ครัวเรือนที่ ๔

- ชื่อ-สกุล นางสาวอุเทน ไชยสีหา
- ที่อยู่ 73 หมู่ที่ ๖ ต.แห่ใต้
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 คน
- วันที่ติดตั้งถังขยะเปียก 20 พฤศจิกายน ๒๕๖๖
- การใช้งาน/ถังที่ ใช้งานครั้งแรก /ถังที่ ๑
- วันที่บันทึกภาพ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗
- หมายเหตุ เจ้าบ้าน
-

ผู้จัดเก็บข้อมูล

นางสาวนันทวัน บัวใหญ่
ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข

กิจกรรมรณรงค์การทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน

